

Kraokende waoges

”Goejendag Kraai, hoe gaot ’t met jie”, hoorden ’k ’n ouwe schoolkammeraad zegge toe ’k onderlest in ’t ziekehuis bloed mos komme laete prikke. Omdà ’k, bekant net as iederêen van onze ginneraosie, daer voor controle mos weze vanweges ’n te hôog cholesterolgehalte, kwam ik hum daer tevaallig tege. We bleke met ’t zellefde sop overgote en praotendeweg doche me dat ’t wel zou komme deurdatte me bekant aamel net nae d’n ôolog veuls teveul klaor spekvet in ’t putjie van ons praksie gegote hadde. Ja, lekker was ’t wel, dà ’s zekers, mor of ’t nou ok zô gezond was? Daer hebbe me nou ondertusse onze vraegtekes over. Uitgebakke vet spek en kaontjies op ie brôôd, dà was smulle as ie net as ik pal voor d’n hongerwinter was gebore. ’k Ben m’n hêêle jeugd ’n aokelik schraol maoger jongchie gebleve, mor omdà ’k ok nie zô lang was, viel dà bepaold nie zô op. D’r wazze op school in m’n klas ok van die hêêle lange lenters, je weet wel, van die bônnestaoke waer aaltijd tege wier gezeed: “Is ’t koud bove?” M’n ouwste zuster noem mijn nou nog gerust Huibpie, mor dà kom netuurlijk ok omdà ze in jaere zôôvel mè me scheelt. ’k Blijf zôôdoende aaltijd 15 jaere jongerder dan dà zij is. Toch ben ’k, toe ’k êêmel ’n jaer of 16 was, uitaaindelijk inêêns nog gaon groeie tot ’n nermaole lengte van bove de êêne meter tachtig. Nou mò ’k uitkijke dà ’k nie bove de 90 kilo uitgroeit, want luste doe ’k van aalles. Van ’t vaareke en de koei, mor ok uit de zêê is t’r niks wà ’k kan laete staon. Daernaest, en dà ’s nie zô wijs, begao ’k ok nogaal is de zonde om m’n aage te buite te gaon aan neutjies of aandere lekkere happies die je tegeswoordig ’s aeves nogaal is voorgeschoteld krijgt, zôôas ’n bonksie kaes of ’n schijfie worst. Dà beur bevôôbeld as ie aareges eefies bij iemand ’n baksie gaot doen en daernae nog ’n hortie blijf zitte voor ’n praotjie en ’n glaosie. In mijn gevaal is dat overiges ’n flessie, want dà ’s ommers ok glas en waerom zou ie ’t vanuit ’n glas in ’n aander glaosie doen en ’t scheel ok weer in de vaet, toch? Ja, die eet-, drink- en leefgewoontes van ons die wete wat vendaeg d’n dag, schaaï mor uit.

Klaoge

As ’t in de winter buite vriest dat ’t kraakt, dan gao me nie naer buitene omdatte me ’t aal gaauw te koud vinge of dat ’t te glad is op straet omdà niemand z’n stoepie voor d’n huis meer veegt. Daedeur krijge me vâzellefsprekend veuls te waainig lichaamsbeweging. Hêêl d’n dag binne zitte wor ie ok nog is ’n mietjie sikkeneurig van en dà ’s ok nie bevodderlijk voor de gezondhaaid en aal die winterkost van stampotte wil ok nogaal aanzette. As ’t êêmel ’n mietjie voorjaer aan ’t worre is, dan kà je in ons kouwe kikkerlandjie weer nie uit de weeg omdà je te maoke krijg mè maertse boië, trewaail dat ’t in april gerust nog wel is ’n keertie snêêuwe kan. Je kan gerust je wandelschoene nog eefies in ’t vet laete staon en je fiets hoof ok nò nie uit de schuur te komme. Aaindelijk breek de zeumer aan, deurmekaor is ’t dan al juni en dan inêêns wor ’t me toch hêêt! Hêêl de Slierechsen dijk lôôp te puffe en te steune en klaog stêên en bêên over de hette. Voor mijn kraokende botte is ’t dan hêêlijk, ’t lijkene wel of aal m’n gevrichte met ’n olie of vetspuitjie zijn gesmeerd. Wat ’n genot! Je kan dan gewoon zonder perbleme mè je zere knakkende knieë, enkels of heupe uit jie stoel overend komme. Trouwes, wie last van aal die hette het, die mot voor d’n aerdighaaid is boodschoppe gaon doen bij Super de Boer, dan hen ze gelijk weer wà te klaoge over de tempereture in die zaak. ’t Is mor goed dà me aan ’t weer niks kanne veraandere, want dan wier ’t hêêmel niks as ôolog in de straet. Ommers, d’n êêne wil dut en d’n aore wil juist weer dat en azze ze krijge waer ze om gevrooge hebbe, dan zitte ze vaok nè zô lang te zeure en aarementiere dat ’t ok weer nie deugt!

D’n dokter zee...

Toch zijn d’r ’n dot mense die, as ie d’r naer vraegt hoe of dat ’t met heullies gaot, dan antwoorde: ” ’t Gao wel, ’k mag nie klaoge van d’n dokter.” Aailjk is dat mor ’n raore

opmaareking, asof ie allêen mor zou magge klaoge as 't van d'n dokter mag. Grôte flauwekul netuulijk, sommiges zijn gewoon zeurpiete en hebbe aaltijd wel aareges 'n pijntjie of 'n opkommend ongemaksie. Toe 'k daer bij 't bloedprikke is eefies goed in de rondte keek doch 'k bij m'n aage: "Zouwe deuze mense nou echt aamel wat schele of zelle ze net as ik êens in de zôvel tijd eefies wat motte laete contrelere?" 't Lijkt soms toch wel of t'r bekant gêen gezondes meer rondlôope as ie aal die rije wachendes voor de baolies bij de spesjelistie zie staon. 'k Hè m'n aage pas nog is laete vertelle dà je nooit te lang mô wachte as ie denkt dà je wat onder je leeje het, mor om nou voor iedere scheid die overdwars zit naer d'n dokter te gaon, dà vingk nou ok weer knappies overdreue. 'k Wens jullie aamel veul gezondhaaid en veraal ok 't weer waer ie naer verlangt. Ik gaot eerdaegs weer 'n weeksie of vier naer 'n lekker waarem land en tege de tijd dà 'k trugkomt zel de kachel temet wel weer staon te snorre, 'n jaer is verbij voor dat jie 't weet. Tot de kijk mor weer, hee!

Huib Kraaijeveld

